

08-10-2020

ΟΡΘΡΟΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

† Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Ἦχος λδ̣ Γα

Ἦχος^N Θε^Γ ος Κυ ριος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος^Δ εν ο
νο μα α τι Κυ υ ρι ι ου Ἦχος

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Ἦχος Θε^Γ ος Κυ ριος και ε πε ε φα α νεν η
η μιν Ἦχος ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν
ο νο μα τι Κυ υ ρι ι ου Ἦχος

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Εἰς Ἦχον λ᾽ αἰ — Γα

Ἐν σοι Μητερ α κριβως δι ε σω θη
 το κατ ει ει κο ο ο να λα βου σα γαρ τον
 Σταυ ρον η κο λου θη σας τω Χρι στω και
 πρατ του σα ε ε δι δα α σκες υ πε ρο
 ρα αν μεν σα ρ κο ς πα ρερ χε ται γαρ ε πι
 με λει σθαι δε ψυ χης πραγ μα το ς α θα α
 να α α του δι ο και με τα Αγ γε λων
 συ να γαλ λε ται Ο σι α Πε λα γι α το ο
 πνευ μα α σου

Δόξα... (Τό ως ἄνω)

Καὶ νῦν...

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἄχραντε τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος λη Γα

νο η τη πυλη της ζω ης ημων α
 χραν τε Θε ο το κε τους προ στρε χον τα ας σοι
 πιστως λυ τρωσαι των κι ιν δυ υ υ νων ι
 να δο ξα ζωμεν τον πα να γι ον το κον σου
 εις σω τη ρι αν των ψυ χων η μω ω ω
 ων

Πέμπτη πρωΐ.
Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Ἀποστολικά
Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ως φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ ὁδηγούς, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὰς ἀπαρχάς, τοὺς θείους ὑμνήσωμεν, μαθητὰς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅτι φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἡμῖν ἐξανέτειλαν, καὶ τὸν ἥλιον πᾶσι, τῆς δόξης ἐγνώρισαν· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην, τῶν εἰδώλων καθεῖλον, Τριάδα κηρύξαντες, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι. Πρὸς αὐτοὺς οὖν βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Στιχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Εἰς τὰ πέρατα πάντα, διαδραμών, ὁ σοφὸς ὑμῶν φθόγγος, ὡς ἀληθῶς, τοῦ κόσμου πανεύφημοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολοι, θεογνωσίαν πᾶσι, τρανῶς ἀνεκήρυξε, καὶ τῶν

ἐθνῶν τὴν ἄγνοιαν, εἰς γνῶσιν μετήγαγεν· ὅθεν καὶ εἰδώλων, τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξας, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως, τοῖς ἐν σκότει κατέλαμψε. Διὰ τοῦτο δεόμεθα· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ἦχος πλ. δ'

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Εκ πάσης ἀπειλῆς, καὶ κακίας ἀνθρώπων, διάσωσον ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε· σκέπην καὶ γάρ σε πάντες, καὶ προστασίαν θερμὴν κεκτήμεθα, καὶ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ἐν σοὶ θαρροῦντες ἄει προσπίπτομεν, ὃν ἐκδυσώπει ρύσασθαι ἡμᾶς, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

ἕτερα Καθίσματα Ἀποστολικά

Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν

Φωστῆρες ὦφθητε λαμπροί, Χριστοῦ αὐτόπται, διὰ παντὸς πᾶσαν τὴν γῆν, φωταγωγοῦντες, καὶ σοβοῦντες τὸ σκότος, τῆς πολυθεΐας, τῷ φέγγει, τῆς εὐσεβείας τῶν διδαχῶν· διό με, τὸν ἐν αὐτῷ σκότει, τῶν

ἡδονῶν, ἀδεῶς πορευόμενον, φωτίσατε τῷ φωτί,
τῶν θείων προσευχῶν ὑμῶν, Θεοφόροι
Ἀποστόλοι.

Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν

Στιχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ
στερέωμα.

Τὰς τοῦ Κυρίου ἐν ψυχῇ, παραγγελίας, ὡς
θησαυρὸν πλουτοποιόν, πιστῶς λαβόντες, οἱ
Ἀπόστολοι ὥφθησαν, πᾶσιν εὐεργέται, πτωχείαν
ἀποσοβοῦντες, δαιμονικήν, καὶ πάντας,
καταπλουτοῦντες πλούτῳ Θεοῦ, πρὸς οὓς
πάντες βοήσωμεν· Πλουτίσατε καὶ ἡμᾶς,
ἀρίσταις ἐργασίαις νῦν, πενομένους δεόμεθα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Θεοτοκίον

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε, τὴν ταπεινὴν, τὴν
ἐν ζάλῃ τοῦ βίου, τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς
ἀκυβέρνητον, ποντουμένην Πανάμωμε,
ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ
εἰς πυθμένα ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν,

φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ
σῶσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν εὖδιον, ἵνα
πίστει κραυγάζω σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν·
σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν.

Καθίσματα ἕτερα. Ἀποστολικὸν.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ σαγήνῃ τῶν λόγων, τῶν θεϊκῶν, ὡς
ἰχθύας ζωγροῦντες, τοὺς λογικοὺς, τούτους
προσηγάγετε, ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ τοῦ
Χριστοῦ τὰ στίγματα, ποθοῦντες ἐνδύσασθαι,
μιμηταὶ τοῦ Πάθους, αὐτοῦ ἀνεδείχθητε. Ὅθεν
συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, Ἀπόστολοι
ἔνδοξοι, τὴν ὑμῶν νῦν πανήγυριν, καὶ
συμφώνως κραυγάζομεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Μαρτυρικὸν

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Οἰκουμένης φωστῆρες, ἀειλαμπεῖς, ἀνεδείχθητε πίστει, μαρτυρικῇ, ὅλην ἀναθέμενοι, τὴν ἐλπίδα πρὸς Κύριον, καὶ νοητῷ ἐλαίῳ, τοῦ Πνεύματος Ἅγιοι, τὰς ψυχικὰς λαμπάδας, ὑμῶν ἐφαιδρύνετε· ὅθεν καὶ κρατῆρες, νοητοὶ τοῖς ἀνθρώποις, ἰάσεις προχέοντες, ὥσπερ νάματα ὥφθητε, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ' — Γα

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν
 ἀχραντε Θεοτοκο, τοὺς προστρέχοντάς σοι
 πιστῶς λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα

δο ξα ζωμεν τον πα να γι ον το κον σου εις
σω τη ρι αν των ψυ χων η ημων

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων

Ὡδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμὸς.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. (Δίς)

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χορὸς Ἀποστόλων φωτοειδής, φωτὶ τῷ μεγάλῳ, παριστάμενος τὴν ἐμὴν, ζοφώδη καταύγασον καρδίαν, καὶ σωτηρίας πρὸς τρίβους ὁδήγησον.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ γνήσιοι φίλοι τοῦ Λυτρωτοῦ, παθῶν με φιλίας, ἐκλυτρώσασθε τὸν πολλαῖς, ἀπάταις τοῦ βίου πλανηθέντα, καὶ ἀγνωσίας νυκτὶ καλυπτόμενον.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρομφαία πληγέντας τοῦ πονηροῦ, ἰάσασθε βέλη, πεφυκότες τοῦ Δυνατοῦ, Ἀπόστολοι θεῖοι τοὺς ἐν πίστει, ὑπο τὴν σκέπην ὑμῶν καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο πλήρης κενοῦται καθὸ Θεός, καὶ σοῦ ἐκ κοιλίας, σαρκοφόρος Μήτηρ ἀγνή, προέρχεται σῶζων εὐσπλαγχνία, τοὺς ὑπαχθέντας κακίᾳ τοῦ ὄφεως.

Ἄλλος κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον ἔτεμε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ταῖς χορείαις, τῶν ἄνω Δυνάμεων, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, Μάκαρ παριστάμενος, ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς, πιστῶς ἐξαιτουμένους σε, παντὸς πειρατηρίου χαλεποῦ, Νικόλαε περίσωζε, λύσιν ἐξαιτούμενος, ἡμῖν τῶν παραπτώσεων.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ σὲ προστάτην, πλουτοῦντες Νικόλαε, ἡμέρας τε καὶ νυκτός, πίστει σοι κραυγάζομεν· Νῦν πρόφθασον ἡμᾶς, μεγάλως κινδυνεύοντας, δαιμόνων πονηραῖς ἐπιβουλαῖς, φθοροποιῶν ἀνθρώπων τε, ὅπως ἀναψύξεως, τυχόντες εὐφημῶμέν σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχυροτάταις, νευραῖς τῆς πρεσβείας σου, τοὺς ἀποπνίγειν ἡμᾶς, σπεύδοντας Νικόλαε, τελείᾳ ἀγχονίᾳ παράδος, λυτρούμενος τῆς τούτων, πονηρᾶς ἐπαγωγῆς, τοὺς ἐν αἰνέσει κράζοντας· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νομίμων δίχα, τῆς φύσεως τέτοκας, τὸν
Νομοδότην καὶ Θεόν, ἄνθρωπον γενόμενον,
αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκέτευε Πανάμωμε, ἡμῶν τὰς
ἀνομίας παριδεῖν, τῶν βοώντων πάντοτε. τῷ
Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός

Κὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων σοι
Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ
ὕμνεϊ σε τὸ πνεῦμά μου. (Δίς)

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε
ὕπέρ ἡμῶν.

Κθένος περιζώσατε, ἐξασθενήσασαν πάθει,
καὶ ἡδοναῖς, τὴν ἐμὴν καρδίαν, τοῦ Σωτῆρος
Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε
ὕπέρ ἡμῶν.

Μίαν καταγγέλλοντες, τρισσοφαῖ Θεοῦ
ἐλλαμψιν, οἱ Μαθηταί, τῆς πολυθείας, τὴν ἀχλὺν
ἐξηφάνισαν.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε
ὕπέρ ἡμῶν.

Ελκη πονηρότατα, τὰ τῆς καρδίας μου
παύσατε, ὡς ἰατροί, θεία χειρουργία, τοῦ
Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σῶσόν με κυήσασα, ὑπερφυῶς ἀγνή
Δέσποινα, τὸν Λυτρωτήν, πάντων καὶ Δεσπότην,
καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας ἐκ τοῦ μηναίου
Ὡδὴ α΄ . Ἦχος δ΄
Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προθεῖσα, ὡς πανδαισίαν σήμερον, τὴν
θείαν μνήμην αὐτῆς, τῇ οἰκουμένη πάσῃ
μυστικῶς, Πελαγία προτρέπεται, κατατρυφῆσαι
ἅπαντας, τῶν ἐδεσμάτων τῶν ἀγώνων αὐτῆς.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ πόθος, ὁ ὑπὲρ πᾶσαν ἔφεσιν, ἐν τῇ ψυχῇ
σου Σεμνή, κατωκηκῶς ἐπύρσευσε τὸν νοῦν, καὶ
τὴν φλόγα τοῦ πνεύματος, ἀνάψας σε ἐφώτισε,
καὶ τῶν παθῶν τὴν ὕλην ἔφλεξεν.

Δόξα...

Θαλάσσης, τῆς ἁμαρτίας κλύδωνα,
ὑπεκφυγοῦσα σεμνή, τῷ γαληνῷ λιμένι τοῦ
Χριστοῦ, Πελαγία προσώρμισαι· διὸ τῇ
μετανοίᾳ σου, ἐπεκληρώσω τὸν Παράδεισον.

Καὶ νῦν... **Θεοτόκιον**

Γαλήνη, τῶν ἐν τῷ βίῳ, Ἀχραντε,
χειμαζομένων βροτῶν, ἡ ἀσφαλῆς καὶ ἄγκυρα
στερρά, καὶ λιμὴν καὶ κυβέρνησις, αὐτῇ
ὑπάρχεις πάντοτε, χειραγωγοῦσα καὶ διέπουσα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵνα σε γεραίρωμεν, ἵνα τιμῶμέν σε πάντοτε, δίδου ἡμῖν, χεῖρα βοηθείας, Ἱεράρχα Νικόλαε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κοίμισον Νικόλαε, σαῖς ἀκοιμήτοις ἐντεύξεσι, τοὺς καθ' ἡμῶν, ἐπεγειρομένους, πειρασμοὺς δυσωποῦμέν σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλον με τοῖς πάθεσι, περιστατούμενον Ἄγιε, καὶ πειρασμοῖς, πονηρῶν ἀνθρώπων, μεσιτεία σου λύτρωσαι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύσιν δωρηθῆναί μοι, ἁμαρτιῶν Ἀγνὴ αἵτησαι, τὸν Ἀγαθόν, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ χαλεπῶν περιστάσεων.

Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας ἐκ τοῦ μηναίου
Ὡδὴ γ' . ᾠχος δ'
Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί,

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνέστης εἰς οὐρανοὺς, ἡ τοῦ Χριστοῦ
περιστερὰ πτέρυξι, τῆς ἐγκρατείας σαυτὴν,
πόνους τε πολλοῖς ἀνυψώσασα.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλύος τῆς τῶν παθῶν, σὺ τὸ δυσῶδες τῷ
Χριστοῦ ὕδατι, ἀποσμηχθεῖσα σεμνή, μύρον
Πελαγία ἐδείχθης αὐτῷ.

Δόξα...

Ρομφαία τῷ πονηρῷ θανατηφόρος ἀληθῶς
γέγονεν, ἡ πρὸς Θεόν σου σεμνή, ἔμπυρος
ἀγάπη καὶ ἔφεσις.

Καὶ νῦν... Θεοτόκιον

Ὡς δρόσος ἐωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου Ἀγνή
στάζουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ
ἀνυμνούντων σβεννύει ἀεί.

Ὡδὴ γ', τοῦ μηναίου
ᾠχος δ' . Ὁ Εἰρμὸς

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Ἦχος Γ' τοῦ β

^Β
^Ν ^Π
 Ευφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία
 σου Χρίστε κράζουσα ^Β
^π σύμου ἰσχυς Κύριε
 και κατὰφυγηκαίστερεώμαα ⁷
 α α ⁶

Κάθισμα τῆς Ὁσίας
Ἦχος πλ. δ' . Τὴν Σοφίαν

Μετανοίας τῇ δρόσῳ τὴν τῶν παθῶν,
ἀποσβέσασα φλόγα τὴν σεαυτῆς, ζωὴν
ἀνατέθεικας, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρί σου, διὰ τοῦτο
κόσμον, φυγοῦσα ἐμόναςας, ἐν ἐρήμῳ βίον,
Ἀγγέλων ζηλώσασα· ὅθεν σοῦ τὸ τέλος, μετὰ
δόξης μεγάλης, θεόθεν τιμώμενον, ἐπεγνώσθη
τοῖς πέρασι, Πελαγία πανένδοξε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν
μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσών, ἐξ
ἐχθρῶν ὁρώτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ
συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ
θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου ἔχων σε, τῷ
λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν
Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀπαύστως
ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν
ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε,
πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν
πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου

Ἰχθὺς ὁ .

Ὁ Εἰρμὸς

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι».

^Π
Ἦχος ᾠδὴς
^{6λ} Θ^{π9} υ σω ω σοι με τα φω νης αι νε
^{N Π}
σε ως Κυ ρι ε η Εκ κλη σι α βο α σοι
^B
εκ δαι μονων λυ υ θρου κε κα θαρ με νη
^{Π B}
τω δι οι κτον εκ της πλευ ρας σου ρευ σαν τι
αι μα τι ι ι
^{7 6λ}

Κοντάκιον τῆς Ὁσίας

Ἦχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Τὸ σῶμα τὸ σόν, νηστείαις κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς, τὸν Κτίστην καθικέτευες, τοῦ λαβεῖν σῶν πράξεων, τὴν τελείαν Μητέρα συγχώρησιν, ἣν καὶ ἔλαβες ἀληθῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

Ὁ Οἶκος

Ὁσοι ἐν βίῳ ἁμαρτίαις ἐμολύνθητε, ὡς ὁ τάλας ἐγώ, ζηλώσωμεν τὴν μετάνοιαν, τὸν ὁδυρμόν τε μετὰ δακρύων τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας, ἵνα ταχὺ ἐκ Θεοῦ τὴν συγχώρησιν λάβωμεν, καθάπερ ἡ μακαρία, ἔτι ζῶσα, τὸν ρύπον ἀπέπλυνε τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἔλαβεν ἐκ Θεοῦ τὴν τελείαν συγχώρησιν, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Στίχοι

Αἵσχους πλυθεῖσα καὶ λιποῦσα τὸν σάλον,
Πρὸς ὄρμον ἦκεις οὐρανοῦ Πελαγία.

Ὅγδοάτη ὑπάλυξε βίου πέλαγος Πελαγία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Πελαγίας τῆς Παρθένου.

Στίχοι

Κρημνῶ φυγοῦσα κρημνὸν αἰσχύνῃς μέγαν,
Κρημνεῖς τὸν ἐχθρὸν εὐφυῶς Πελαγία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ταῖσίας τῆς πόρνης.

Στίχοι

Ἐκ τοῦ ρύπου σμηχθεῖσα τῆς ἀσωτίας,
Φαιδρὰ πρόσσεισι τῷ Θεῷ Ταῖσία.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

ᾠχος δ'

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων
χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν
ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας
ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠχος ᾠκ^Γτος ᾠκ^Β

^{ᾠκ^Γ}
⁶**Α**ι νοῦ μεν ευ λο γοῦ μεν ⁶**κ** και προ σκυ

⁶**κ** νοῦ μεν τον Κυ ριον ⁶**κ**

^Β
⁶**Χ**ει ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ ⁺

⁶**κ** λε ον των χα σμα τα εν λακ κω ε φρα ξε ⁶**κ**

πυ ρος δε δυ να μιν ε σβε σαν ⁶**κ** α ρε την πε

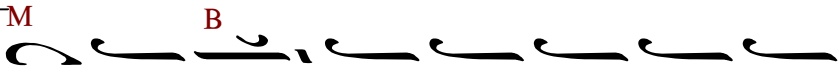
^Π
ρι ζω σα με ε νοι ^π**9** οι ευ σε βει ας ε ρα σται

Π
6 λ Παι δες κραυ γα ζον τες ευ λο γει τε παν τα
B
π 9
τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ο ο ο ο
6 λ
ον

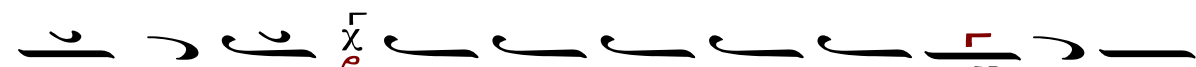
Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός...

Τιμιωτέρα τετάρτου ἤχου.

Τιμιωτέρα Ἦχος Γ^{τος}

Στίχος α' ^{χ^Μ} ⁶ ^λ ^Β
⁶ ^λ **Μ**ε γα λυ νει η ψυ χη μου

 τον Κυ ρι ον ⁶ ^λ και η γαλ λι α σε το

 πνευ μα μου ⁶ ^λ ε πι τω Θε ω ω τω σω

 τη ριμου ⁶ ^λ ^Β

⁶ ^λ **Τ**ην Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ ⁶ ^λ και ⁺

 εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

⁶ ^λ την α δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κου

 σαν ⁶ ^λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

 μεν ⁶ ^λ

Στίχος β' ^{χ^Β} ⁶ ^λ ^Β
⁶ ^λ **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ ι δου
 γαρ α πο του νυν ⁶λ μα κα ρι ου σι με πα
 σαι ^B αι γε νε αι ⁶λ
⁶λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶λ και
 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
⁶λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ⁶λ
 Σπύχος γ' ⁶λ ⁶λ 0 τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶λ και α γι ον το
 ο νο μα αυ του ⁶λ και το ε λε ος αυ του

ⲕⲁⲓ ⲕⲉ ⲛⲉ ⲁⲛ ⲕⲁⲓ ⲕⲉ ⲛⲉ ⲁⲛ ⲧⲟⲓⲥ ⲫⲟ ⲃⲟⲩ

ⲙⲉ ⲛⲟⲓⲥ ⲁⲩ ⲧⲟⲛ ^Bⲕⲁ

Ⲧⲉⲛ ⲧⲓ ⲙⲓ ⲱ ⲧⲉ ⲣⲁⲛ ⲧⲱⲛ Ⲭⲉ ⲣⲟⲩ ⲃⲓⲙ ⲕⲁⲓ

ⲉⲛ ⲃⲟ ⲭⲟ ⲧⲉ ⲣⲁⲛ ⲁ ⲥⲩⲕ ⲣⲓ ⲧⲱⲥ ⲧⲱⲛ Ⲭⲉ ⲣⲁ ⲫⲓⲙ

ⲧⲉⲛ ⲁ ⲃⲓ ⲁ ⲫⲓ ⲟ ⲣⲱⲥ Ⲭⲉ ⲟⲛ Ⲭⲟ ⲕⲟⲛ ⲧⲉ ⲕⲟⲩ

ⲥⲁⲛ ⲧⲉⲛ ⲟⲛ ⲧⲱⲥ Ⲭⲉ ⲟ ⲧⲟ ⲕⲟⲛ ⲥⲉ ⲙⲉ ⲕⲁ ⲕⲱ ⲛⲟ

ⲙⲉⲛ ⲕⲁ

Ⲭⲓⲕⲟⲥ ⲃⲛ Ⲭⲉ Ⲭⲉ ⲧⲟⲓ ⲉ ⲥⲣⲁ ⲧⲟⲥ ⲉⲛ ⲃⲣⲁ Ⲭⲓ

ⲟ ⲛⲓ ⲁⲩ ⲧⲟⲩ ⲃⲓ ⲉ ⲥⲕⲟ ⲣ ⲫⲓ ⲥⲉⲛ ⲕⲁ ⲩ ⲫⲉ

ⲣⲉ ⲫⲁ ⲛⲟⲩⲥ ⲃⲓ ⲁ ⲛⲟⲓ ⲁ ⲕⲁ ⲣ ⲃⲓ ⲁⲥ ⲁⲩ ⲧⲱⲛ ⲕⲁ

Ⲧⲉⲛ ⲧⲓ ⲙⲓ ⲱ ⲧⲉ ⲣⲁⲛ ⲧⲱⲛ Ⲭⲉ ⲣⲟⲩ ⲃⲓⲙ ⲕⲁⲓ

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

⁶λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ⁶λ

Στίχος ε' ^χ⁶λ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους ⁶λ πει νων τας ⁶λ ε

νε πλη σεν α γα θων ^Δ και πλου του ουν τας ε

ζα πε στει λε κε νους ⁶λ

⁶λ ^Μ την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και

⁺ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ ^Π ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

^B
 κουσαν^π την ον τως Θε ο τοκον σε μεγαλυ

νομεν⁶
^λ

Σπῆχος στ' ^χ
⁶ ^λ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους⁶ κα θως
^λ

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

⁶ ^λ τω Α βρα αμ ^χ
^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος⁶
^λ

⁶ ^λ ^M Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ
^λ ^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

^Π
 Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον

^B
 Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο τοκον

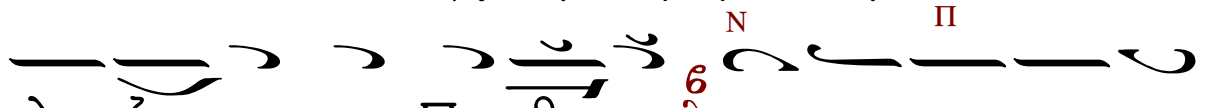
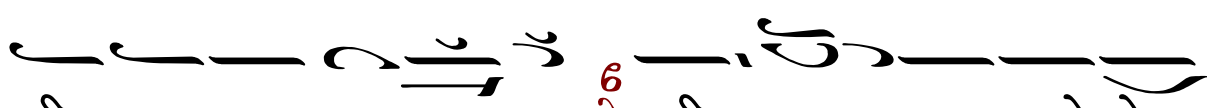
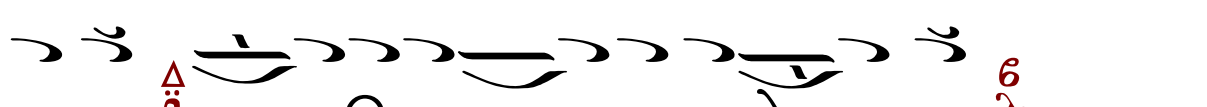
σε μεγαλυνομεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή τοῦ Μηναίου
Ἦχος δ' . Ὁ Εἰρμός

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς
συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή

^Γ₆ ^B
^λ **Λ**ι θος α χει ρο τμη τος ο ρους εξ α
^λ
λα ζευ του σου Παρ θε νε ⁶_λ α κρο γω νι αι
^π₉
ος ε τμη η θη Χρι στος ^π₉ συ να α ψας τας
⁶_λ
δι ε στω σας φυ σεις ⁶_λ δι ο ε πα γαλ λο
^Δ₁
με νοι ^Δ₁ σε ε Θε ο το κε μεγα λυ νο μεν ⁶_λ

Ἦχος Γ' τοῦ Βου

Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως Ἄ μα κα
 ρι ζο μεν την Θε ο το κον ἤ την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον Ἄ και μη
 τε ρα του Θε ου η μων ἤ τη τι μι ω
 τε ραν των Χερου βιμ Ἄ και εν δο ζο τε ρα να
 συ γ κρι τως των Σε ρα φιμ ἤ την α δι α φθ ο
 ρως Θε ο ον Λο ο γον τε κου σαν ἤ την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε ε εν ἤ

Ἐξαποστειλάρια

Τῇ Πέμπτῃ:

Ἦχος β'. Γυναῖκες, ἀκούσθητε

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, δραμόντες ἐκηρύξατε, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου, ἀγίαν σάρκωσιν ὄντως, ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες, καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες, Τριάδα σέβειν ἀγίαν, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Ὅμοιον

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας, καὶ Βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἄδικον ψῆφον.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ὁσίας

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς

Υπογραμμὸς ὁ βίος σου, Μοναζόντων ἐδείχθη, καὶ ἀκριβῆς ἀνόρθωσις, τῶν δεινῶς πεπτωκότων, αἰοίδιμε Πελαγία· τῶν παθῶν γὰρ τὴν νύκτα, φυγοῦσα προσεπέλασας, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης, Χριστῷ σεμνή, Ἀσκητῶν ἐκλάμπασα ὁμηγύρει, μεθ' ὧν σου τὴν ὑπέρλαμπρον, ἑορτάζομεν μνήμην.

Θεοτοκίον
Ἦχος β'
Τοῖς Μαθηταῖς

Χαρμονικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τοῦ σεπτοῦ Ἀρχαγγέλου, οἱ λυτρωθέντες Πάναγνε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, διὰ τοῦ θείου σου τόκου, εὐχαρίστως βοῶμεν· Χαῖρε, Ἀδὰμ ἡ λύτρωσις, χαῖρε Εὐας ἡ λύσις, χαῖρε δι' ἧς, ἅπαν ἡμῶν βρότειον ἐθεώθη, χαῖρε δι' ἧς ἐτύχομεν, οὐρανῶν βασιλείας.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Ἀἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνος τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Coί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Cὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰώνων.

Ἀποστολικά

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

Ἀποστολικά.

Ἦχος πλ. δ'

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ

Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ Ἀπόστολοι ποθήσαντες, σκύβαλα ἡγήσαντο πάντα, ἵνα σε μόνον κερδήσωσι, καὶ ὑπὲρ σοῦ αἰκισμοῖς, τὰ σώματα παρέδωκαν· διὰ τοῦτο δοξασθέντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας· πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθόντες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε, ὅτι παρέχεις ἡμῖν, δι' αὐτῶν τὰ ἰάματα, καὶ τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὐχαῖς αὐτῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως, ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, καθοπλίσαντες ἑαυτούς, Στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε, νικηταὶ γενόμενοι, τῶν στεφάνων ἡξιώθητε, πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄ Τον θωρακα της πιστεως ενδυσαμενοι
καλως και τω τυπω του Σταυρου κα
θοπλίσαντες εαυτους Ἄ στρατιωται ευσθε
νεις ανεδειχθητε τοις τυραννοις
ανδρειως αντικατέστητε Ἄ και δι

α βο ο ο λου την πλα νην κα τη η δα
 φι σα τε νι κη ται γε νο με ε νοι των
 στε φανων η ζι ω θη τε πρε σβευ σα α τε του
 σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ'

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν
 δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης
 ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δε ε σποι να προσ δε ζαι τας δε η η
 η σεις των δου λων σου και λυ τρω σαι η
 μας α πο πα α σης α να α γ κης και θ λι
 ψεωωω ως

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον

Εἰς Ὑμνον λ᾿ ᾄ — Γα²

^Γ ^Μ ^Π ^Μ ^Π
^Γ ^Μ ^Π ^Μ ^Π
 Ἐν σοι Μητερ α κριβως δι ε σω θη
^Μ ^Π ^Μ
 το κατ ει ει κο ο ο να ^Γ λα βου σα γαρ τον
^Μ ^Γ
 Σταυ ρον ^Δ ⁹ η κο λου θη σας τω Χρι στω και
^Π ^Μ ^Π
 πρατ του σα ε ε δι δα α σκες ^Γ υ πε ρο
^Μ ^Γ ^Μ ^Γ
 ρα αν μεν σαρ κος πα ρερ χε ται γαρ ε πι
^Π ^Μ
 με λει σθαι δε ψυ χης πραγ ματος α θα α
^Γ
 να α α του ^Γ δι ο και με τα Αγ γε λων
^Μ ^Γ ^Π ^Μ
 συ να γαλ λε ται Ο σι α Πε λα γι α το ο
^Γ
 πνευ μα α σου ^Γ

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ὑψος πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς
πρεσβείαις σου, κινουῖσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ
Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

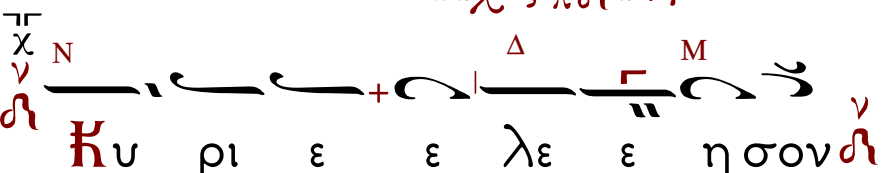
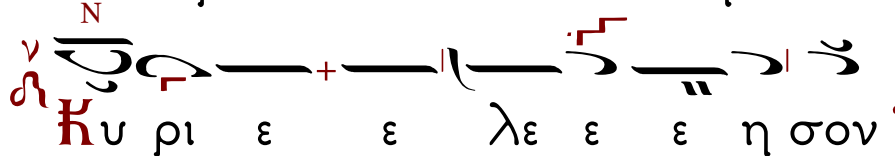
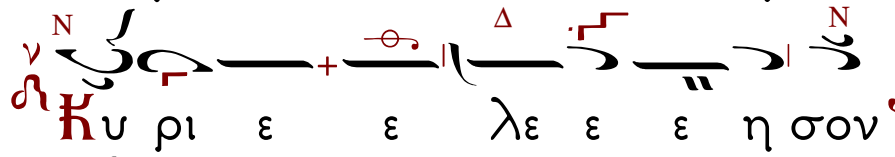
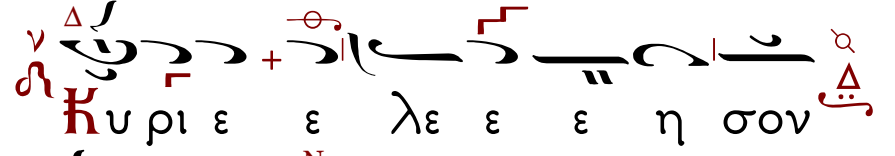
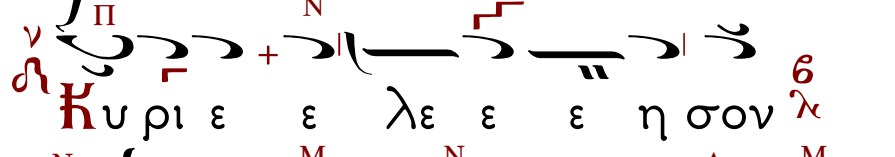
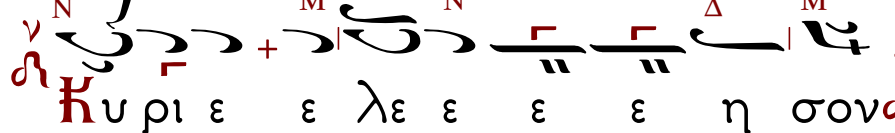
Ὑψος $\pi \delta \iota$ — $\Gamma \alpha$

χ Γ
 δ Παρ θε νε α χραν τε σω σον η μας ταις
πρε σβει αις σου κι νου σα σπλαγ χνα μη τρι κα
τω Υι ω σου και Θε ω η μω ω ω ν δ

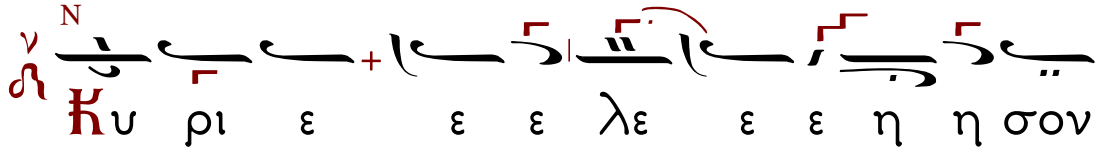
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

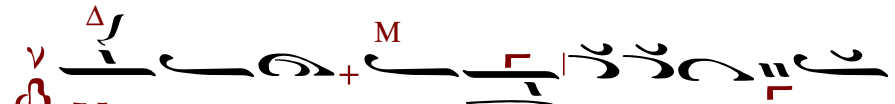
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

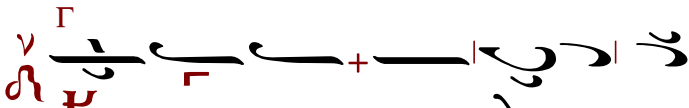
ΕΤΕΡΑ

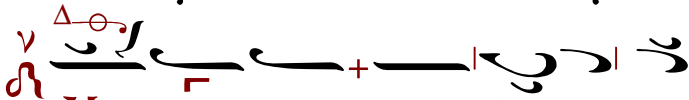
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

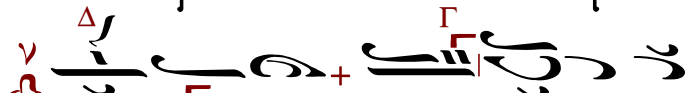
4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

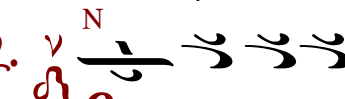
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Κοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δ'

μη ην

Σπχ. α' για θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

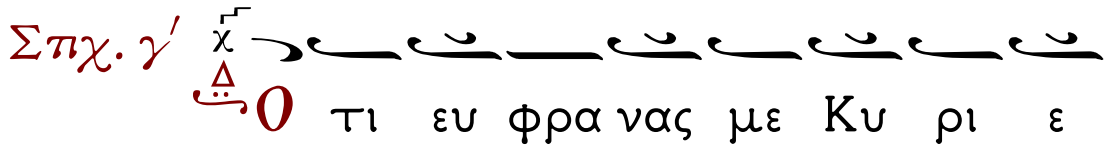
Σπχ. β' Του α ναγ γε λειν τω πρω ι

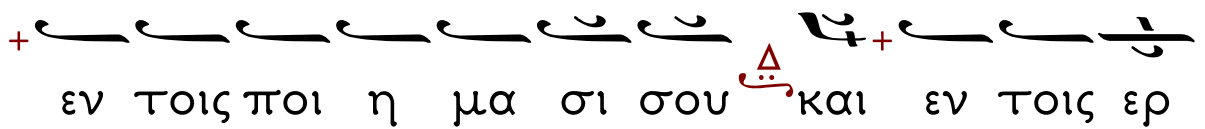
το ε λε ος σου και την α λη θει αν

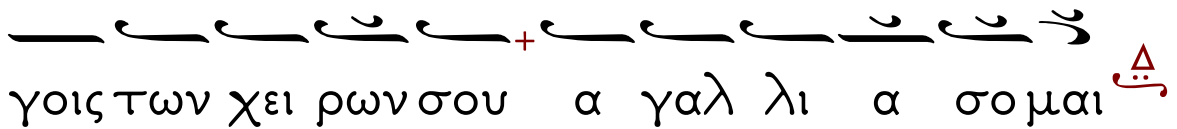
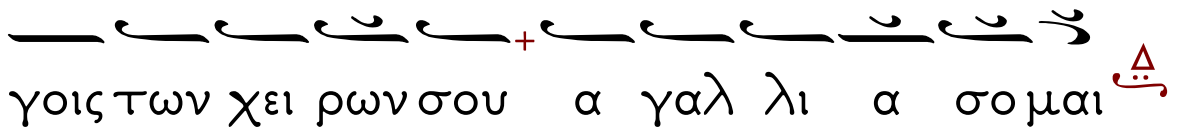
σου κα τα νυκτα

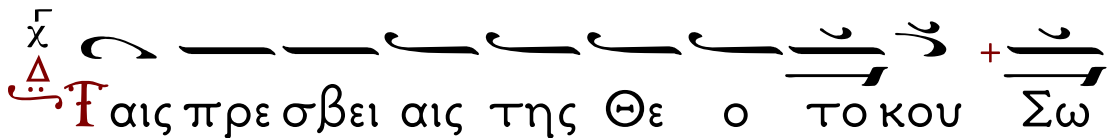
Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

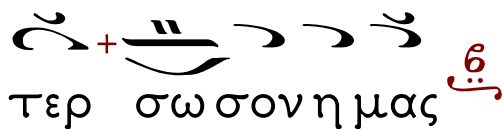
τερ σωσονημας

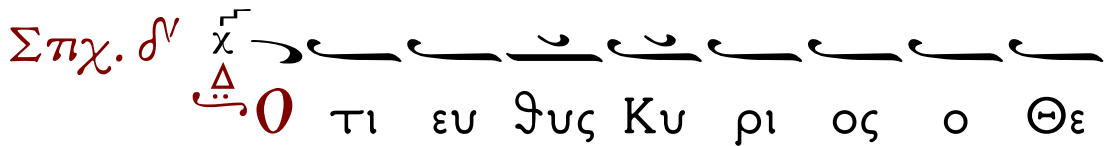
Σπχ. γ' 0 τι ευφρανας με Κυριε

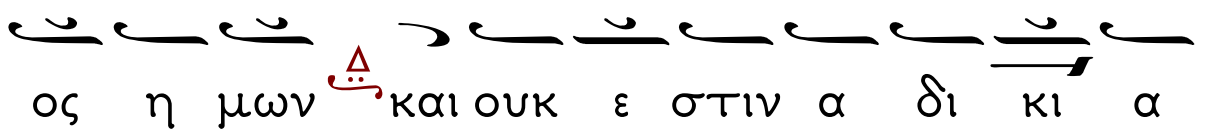
+ εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

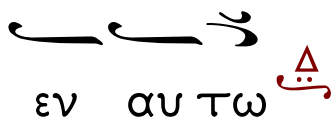
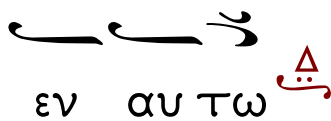
 γοις των χειρων σου αγαλλιασομαι

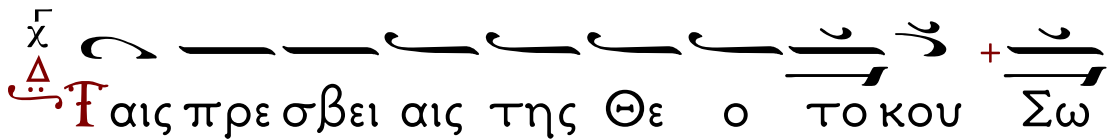
 1 αις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

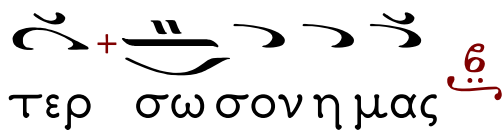
τερ σωσονημας

Σπχ. δ' 0 τι ευθυς Κυριος ο Θε

 ος ημων και ουκ εστιν αδικια

 εν αυτω

 1 αις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσονημας

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Το τελευταίον. **Τ**αῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

το οκου Σωτηρ σωσον η μα α'ας

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δι'

Α' μη ην'

Σπχ. α' Ο Κυριος ε βασι λευ

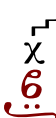
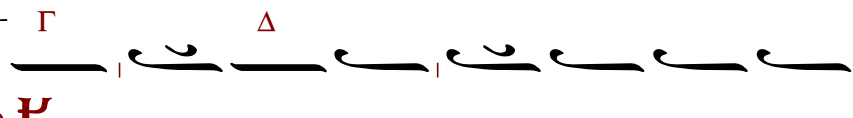
σεν ευ πρεπει αν ε νε δυ σα το ε

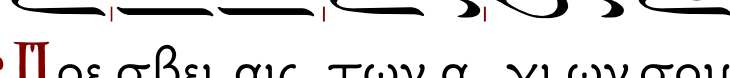
νε δυ σα το Κυριος δυ να μιν και

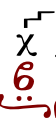
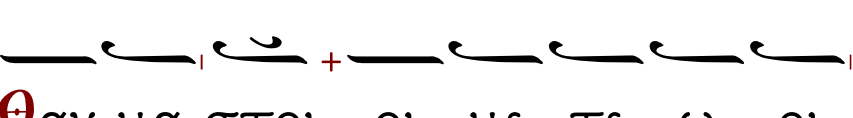
πε ρι ε ζω σα το

Πρεσβειαις των α γιων σου σωσον η

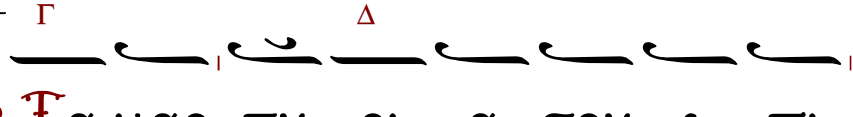
μας Κυρι ε

Σπχ. β'
 και γαρ ε στε ρε ω σε την
 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε
 ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ'
 Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι
 σμοι της θ α λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψ η
 λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ'
 Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα ημερων

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

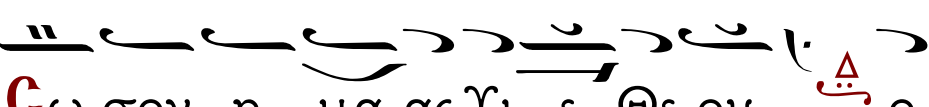
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'

Ἦχος Δ'

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι ημων

    ο
 εν Α γι οis θαυ μα στοs ψαλ λον τας Σοι
 αλ λη λου ι α

Σπχ. β'   Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
 του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
 μοis α λα λα ζω μεν αυ τω

    ο

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ Ο τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
Ο εν Α γι οis θ αυ μα στος **ψ**α λ λον τας
Σοι α λ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

Ἀπολυτίκιον Εἰς Ὑψὸν ^λ ^δ — Γα ^ρ

^χ ^Μ ^Π ^Μ ^Π
 Ἐν σοι Μητερ α κρι βως δι ε σω θη
^Μ ^Π ^Μ
 το κατ ει ει κο ο ο να λα βου σα γαρ τον
^Μ ^Γ
 Σταυ ρον η κο λου θη σας τω Χρι στω και
^Π ^Μ ^Π
 πρατ του σα ε ε δι δα α σκες υ πε ρο
^Μ ^Γ ^Μ ^Γ
 ρα αν μεν σαρ κος πα ρερ χε ται γαρ ε πι
^Π ^Μ
 με λει σθαι δε ψυ χης πραγ ματος α θα α
^Γ
 να α α του δι ο και με τα Αγ γε λων
^Μ ^Γ ^Π ^Μ
 συ να γαλ λε ται Ο σι α Πε λα γι α το ο
^Γ
 πνευ μα α σου

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

Ἦχος Δ'

Προστασι α των Χριστι α νων α
 καται αισχυν τε με σι τει α προς τον ποι
 η την α με τα θε τε μη πα ρι δης α μαρ
 τω λων δε η σε ων φω νας αλ λα προ φθα
 σον ως α γα θη εις την βο η θει αν η
 μων των πι στως κραυ γα ζον των σοι τα
 χυ νον εις πρε σβει αν και σπευ στον εις ι
 κε σι αν η προ στα τευ ου σα α α
 ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε
 ε

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΠΕΜΠΤΗ Γ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Ἑφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα **5:33; 6:1-9**

Ἀδελφοί, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν, ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα. Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστιν δίκαιον. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου. Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ Χριστῷ, μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλίαν ὡς ἄνθρωπάρεσκοι ἀλλ' ὡς δοῦλοι Χριστοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς, μετ' εὐνοίας δουλεύοντες, ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, εἰδότες ὅτι ἕκαστος,

ὃ ἐάν τι ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος. Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν, εἰδότες ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωποληψία οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ.

Ἀλληλούϊα **Ἦχος α'**

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. **Ὁ** Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Κοινωνικόν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἰχθὺς τοῦ Πατρὸς

$$\chi^{\Pi} \frac{K_{\nu}}{\rho_1} + \frac{N}{\lambda \varepsilon} \frac{\pi}{\eta \sigma \nu}$$

Κυριε εελεησον

π
 $\overline{\text{K}}_{\text{U}} \rho_1 \varepsilon + \frac{\varepsilon}{\varepsilon} \frac{\varepsilon}{\varepsilon} \lambda \varepsilon \eta \sigma \nu$
 π

 Κοι Κυ ρι ε

π $\mathfrak{A}$ $\mathfrak{A}$ $\mu\eta$ η η η $\eta\nu$ $\mathfrak{x}$ $\mathfrak{q}$

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

 Ετερον.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λη Πα Ἐναρμόνιος

Π
 ει ει εις Α γι ος ει ει εις Κυ υ
 ρι ι ι ος Ι η σους Χριστος εις δοξαν Θε
 ου Πατρος α μην

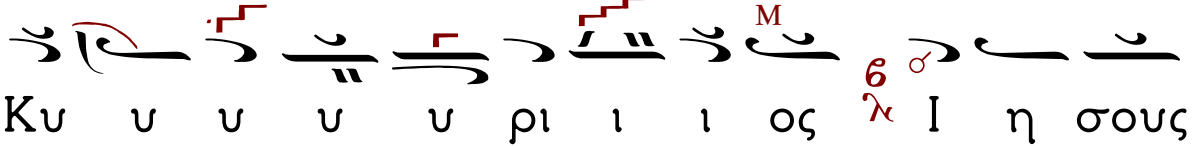
Ἦχος Γ' τοῦ

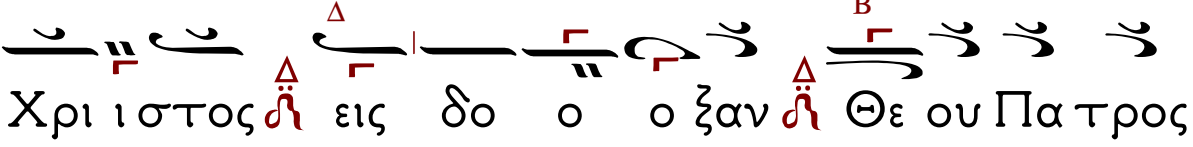
 Α α α α

 ει ει ει ει εις

 Α α α α

 ει ει ει ει εις

 Α α α α

^ⲓϤϫⲟⲥ ⲗⲁⲛⲏ Πα^ⲡ ϭⲱⲣⲉⲥ Α α α φⲉⲥ Συγ
χω ω ρησον Ο Θε ε ε οⲥ Τα Πα
ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα
Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
ου σι ι ι α τα εν γνωω σει και τα εν
α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν
νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
ρα τα κα τανουν και δι α ανοι οι αν
τα πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρησον
ως α γα θο οⲥ και αι αι φι λα α α
α αν θρω ω ω πο ο ο οⲥ

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος π̣̣̣̣ Πα

^πΧ ^πΧ ρι στε ε το φως το α λη θι νον ^χτο
^πφω τι ζον και α γι α α α α α α ζο
ον παν τα α αν θρω πον ερ χο ο ο με
νον ει εις το ον κο ο ο ο ο ο ο ο
σμον ^πση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
μα ας ^χτο φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
που ου ου ου σου ^πι να εν αυ τω ο ψω
ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
ο σι ι ι τον ^πκαι κα τε ευ θυ υ υ
υ νο ον ^Δτα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
 πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^π και πα αν τωων
 σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Τῇ Πέμπτῃ (τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων)

Ἦχος λ' αὐτῇ Νη

Εἰς πα α α ασα αν τη ην γη η η η η
η η η η ην ε ε ζη η η λθεν ο φθο
ο ο ο ο γ γος α α αυ του και εις τα
πε ρα α α τα της οι οι οι κου ου με ε ε
νης τα ρη η μα α α τα α α αυ του
Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Ἰωάννου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ' α' Νη

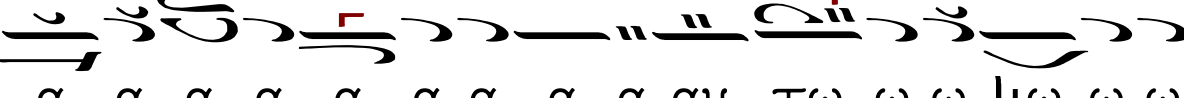
^N
 υε ^Γεις πα α α α σα αν τη ην γη
^Δ η η η η ^Nη η η η ην ^Γε ^Γζη η η
 η η η η η η η η η η η ε ^Γζη η
 ηλ ^Γθε ε ε ε ε ^Nυε ε ε ε εν ^Γη ο φθ ο ο
 ο ο ο ο ο ο γ γ ο ο ο ο ο ο ος α
 α α α α α α α α ο φθ ο ο ο ο
 ο ο γ γ ο ο ο ος α α α α α α α αυ
 τω ω ω ω ^Δυω ω ω ω ων ^Γκαι ^Δεις τα
 πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α εις
 τα πε ε ρα τα α α ^Δυα α α α α ^Nη τη ης

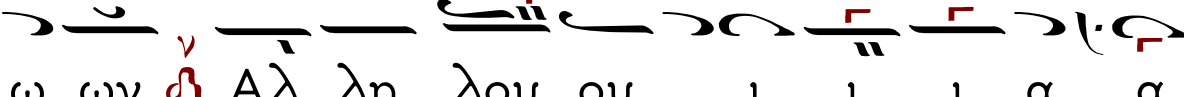

 οι κου με ε ε ε ε ε ε ε ε νη ης ⁶

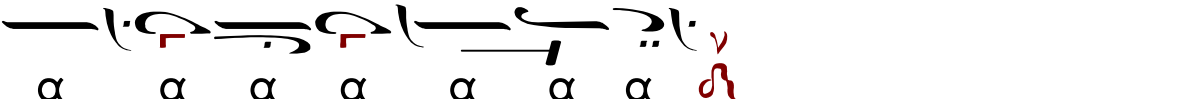

 τα ρη η η η η η η η μα α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α τα ρη η μα τα α α α α α

 α α α α α α α α αυ τω ω ω ω ω ω

 ω ων ^γ Αλ λη λου ου ι ι ι α α

 α α α α α α α ^γ

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ἐλα
βομεν Πνευμα επουραανιον ευρομεν
πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
αδα προσκυνοῦντες αὐτὴν γαρ
ἡ ἡμας ἐσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος Δι Ἀμην ἀμην ἀμην εἰς ἀ
φεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν
αἰωνοῦν

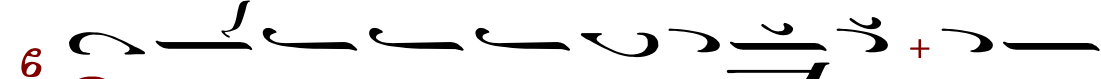
Πληρωθῇ τὸ στομα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

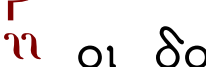
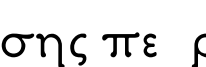
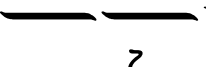
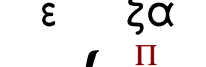
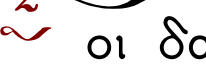
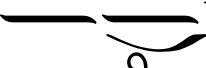
Ἦχος Δι

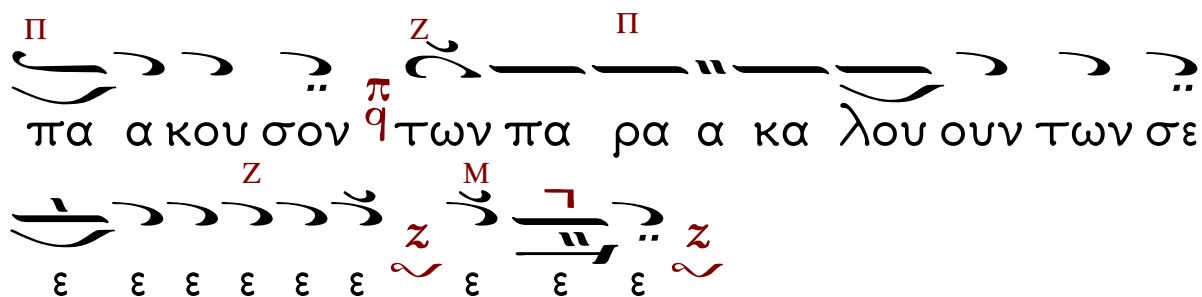
 Α α μην **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 (Δίς)
ως του αι ω νος

 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

 Τ ον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζ ον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

^ζΗχος Βαρύς Ζω ^ζ ^ζ ^ζ ^ζ ^ζ ^ζ ^ζ ^ζ
 υε ^ζ Πα να γι ι α Δε
 εσποι να ^ζ υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες
^Π ^ζ
^ζ οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα
 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι ^ζ
^Π προ φθα σον και λυ τρω σε η μας ^ζ α πο πα
 ^ζ
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ^ζ
 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
^ζ ^Π
^ζ οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι ^ζ παν τα ο σα
 ^ζ
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λεσαι ^ζ Δε εσποι
 ^Π
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
 ^Δ
 α των πισ των ^ζ Κε χα ρι τω με ε νη η ε

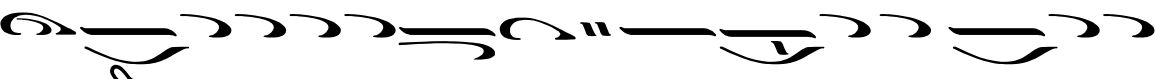
Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ξω

Ὡε ~ Μ η κα τα α πι στε ευ σης με ἤ αν
 θρω πι νη προ ο στα σι α ἤ Πα να γι α δε
 ε σποι να α α α λ λα δε ζ αι δε ε η σι ι ι ν
 του ι κε ε του σου ~ θ λι ψ ις γ αρ ε ε
 ε χει με Ἀ φε ε ε ε ε ε ρει ν ου
 δυ να μαι ~ λ των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα ἤ σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θ λι ος ~
 παν το θ εν πο λε μου ου με νος ἤ και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

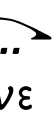
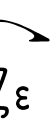
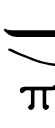
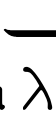
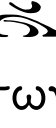
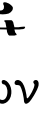
σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
+
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ^λ ^{z³}
 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
 νων ^{z'} α παλλα γη των α σθε νου ου ουν τω
 ων ⁺ ³ ^z ³
 Θε ο το ο κε Παρ θε
 ε ^{z'} ^λ
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη ^λ
 χει μα ζο μενων η γα λη η νη ^λ
 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω
 ω ω ων ^z

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.